

Datum van inontvangstneming : 29/02/2016

Zaak C-37/16

Samenvatting van een verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van ontvangst:

22 januari 2016

Verwijzende rechter:

Naczelny Sąd Administracyjny (Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

21 september 2015

Verzoekende partij:

Minister Finansów

Verwerende partij:

Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP z siedzibą w Warszawie

---

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Omzetbelasting over inrichtingen en blanco dragers voor het vastleggen van werken voor privégebruik geheven door collectieve beheersorganisaties van producenten en importeurs van bandrecorders en vergelijkbare inrichtingen en blanco dragers.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het prejudiciële verzoek

Uitlegging van het Unierecht, artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

1) Verrichten auteurs, uitvoerend kunstenaars en andere rechthebbenden een dienst in de zin van de artikelen 24, lid 1, en 25, aanhef en onder a), van richtlijn

2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) aan producenten en importeurs van bandrecorders en vergelijkbare inrichtingen en blanco dragers van wie collectieve beheersorganisaties voor rekening van eerstgenoemden, maar in eigen naam, bij de verkoop van deze inrichtingen en dragers een vergoeding innen?

2) Ingeval de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord: handelen collectieve beheersorganisaties die een vergoeding innen bij de verkoop van inrichtingen en dragers door producenten en importeurs als belastingplichtigen in de zin van artikel 28 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) die zijn gehouden deze handelingen te verantwoorden door een factuur in de zin van artikel 220, lid 1, onder 1), van deze richtlijn uit te reiken aan de producenten en importeurs van bandrecorders en vergelijkbare inrichtingen en blanco dragers waarop de over de vergoeding verschuldigde btw is aangegeven, en dienen auteurs, uitvoerend kunstenaars en andere rechthebbenden de ontvangst van de vergoeding op het moment van de distributie ervan te verantwoorden door een btw-factuur uit te reiken aan de collectieve beheersorganisatie die de vergoeding heeft geïnd?

Unierecht

Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1) (hierna: „richtlijn 2006/112”): de artikelen 24, lid 1, 25, 28, 220, lid 1, onder 1)

Richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij (PB L 167, blz. 10) (hierna: „richtlijn 2001/29”): de artikelen 2 en 5, lid 2, onder b)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

De Ustawa o podatku od towarów i usług (wet inzake de belasting op goederen en diensten) van 11 maart 2004 (Dz. U. 2011, nr. 177, volgnr. 1054, zoals gewijzigd; hierna: „btw-wet”) bepaalt:

Artikel 5. 1. Aan de belasting op goederen en diensten zijn onderworpen:

1) de goederenleveringen en de diensten die op het nationale grondgebied onder bezwarende titel worden verricht.

Artikel 8. 1. De in artikel 5, lid 1, onder 1), bedoelde dienstverrichting betreft elke voor een natuurlijke persoon, een rechtspersoon of een entiteit zonder rechtspersoonlijkheid verrichte prestatie die geen goederenlevering is in de zin van artikel 7, met inbegrip van:

1) de overdracht van rechten op immateriële activa, ongeacht de vorm van de rechtshandeling waarbij deze heeft plaatsgevonden.

2a. Wanneer door tussenkomst van een belastingplichtige, handelend op eigen naam, maar voor rekening van een ander, een dienst wordt verricht, wordt de betrokken belastingplichtige geacht deze dienst zelf te hebben afgenomen en te hebben verricht.

De Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych (wet op het auteursrecht en de naburige rechten) van 4 februari 1994 (Dz. U. 2006, nr. 90, volgnr. 631, zoals gewijzigd; hierna ook: „auteurswet”) bepaalt:

Artikel 20. 1. Producenten en importeurs

- 1) van bandrecorders, videorecorders en andere inrichtingen,
- 2) van fotokopieerapparaten, scanners en vergelijkbare reprografische inrichtingen die het mogelijk maken een reproductie van het geheel of een deel van een exemplaar van een bekendgemaakt werk te vervaardigen,
- 3) van blanco dragers voor het vastleggen van werken of door naburige rechten beschermde werken voor privégebruik door middel van de in de punten 1 en 2 genoemde inrichtingen

– zijn gehouden de overeenkomstig lid 5 bepaalde collectieve beheersorganisaties die optreden voor rekening van auteurs, uitvoerend kunstenaars, producenten van fonogrammen en videogrammen en uitgevers, een vergoeding af te dragen die niet hoger is dan 3 % van de opbrengst van de verkoop van deze inrichtingen en dragers.

2. De vergoeding die ter zake van de verkoop van bandrecorders en vergelijkbare inrichtingen en de voor deze inrichtingen bestemde blanco dragers wordt geïnd, wordt als volgt verdeeld:

- 1) 50 % aan de auteurs;
- 2) 25 % aan de uitvoerend kunstenaars;
- 3) 25 % aan de producenten van fonogrammen.

4. De vergoeding die ter zake van de verkoop van reprografische inrichtingen en de voor deze inrichtingen bestemde blanco dragers wordt geïnd, wordt als volgt verdeeld:

- 1) 50 % aan de auteurs;
- 2) 50 % aan de uitgevers.

5. De minister die bevoegd is voor cultuur en bescherming van het nationale erfgoed [...] beschrijft bij wege van verordening de in lid 1 genoemde categorieën inrichtingen en dragers alsook de hoogte van de in lid 1 genoemde vergoedingen met inachtneming van de geschiktheid van de inrichting of drager voor het vervaardigen van reproducties van werken alsook hun bestemming voor andere functies dan het reproduceren van werken, de wijze van inning en de verdeling van de vergoedingen alsook de collectieve beheersorganisaties voor auteurs- en naburige rechten die gerechtigd zijn deze te innen.

Artikel 20¹. 1. Bezitters van reprografische inrichtingen die een economische activiteit op het gebied van het reproduceren van werken voor privégebruik van derden uitoefenen, zijn gehouden via de collectieve beheersorganisaties voor auteurs- en naburige rechten een vergoeding van 3 % van de inkomsten uit dien hoofde af te dragen aan de auteurs en uitgevers, tenzij de reproductie plaatsvindt op basis van een overeenkomst met de rechthebbende. Deze vergoedingen komen in gelijke delen ten goede aan de auteurs en de uitgevers.

Artikel 104. 1. Collectieve beheersorganisaties voor auteurs- en naburige rechten (hierna: „collectieve beheersorganisaties”) in de zin van de wet zijn verenigingen van auteurs, scheppend en uitvoerend kunstenaars, producenten of omroeporganisaties wier statutaire opdracht bestaat in het collectieve beheer en de bescherming van de hun toevertrouwde auteursrechten of naburige rechten en de uitoefening van de uit de wet voortvloeiende rechten.

Uiteenzetting van de feiten en het hoofdgeding en voornaamste argumenten van partijen

- 1 De Stowarzyszenie Artystów Wykonawców Utworów Muzycznych i Słowno-Muzycznych SAWP w Warszawie (hierna: „SAWP”) is een collectieve beheersorganisatie. De kring van haar activiteit vloeit voort uit een besluit van de minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego (minister van cultuur en nationaal erfgoed), de statuten en de bepalingen van de auteurswet. In haar hoedanigheid van gerechtigde organisatie int de SAWP vergoedingen van producenten en importeurs van inrichtingen en blanco dragers voor het vastleggen van werken voor privégebruik. De verplichting de vergoedingen af te dragen vloeit voort uit artikel 20, lid 1, van de auteurswet en ontstaat op het moment van verkoop van de inrichting of de drager. De grondslag voor de inning van de vergoeding wordt gevormd door de inkomsten van de producent of importeur uit de verkoop van de inrichtingen en dragers in een bepaald belastingtijdvak. Nadat de vergoeding is geïnd, verdeelt de SAWP het geïnde bedrag over de afzonderlijke collectieve beheersorganisaties. Het aandeel in de vergoedingen dat de SAWP toekomt, wordt

deels bestemd voor een collectief verbruiksfonds en deels rechtstreeks uitgekeerd aan de uitvoerend kunstenaars.

- 2 De vergoedingen drukken in feite op de verwervers van blanco dragers en inrichtingen en vormen een bestanddeel van de prijs. Dientengevolge worden zij betrokken in de omzetbelasting op het tijdstip van de verkoop (invoer) ervan. De omzetbelasting die is verschuldigd uit hoofde van de verkoop wordt voldaan door de producenten en importeurs. De vergoedingen houden verband met het potentiële gebruik van de inrichting of drager en hangen dus niet af van de omvang van de exploitatie van de uitvoeringen in het kader van het toegestane privégebruik door concrete personen. De rechtsbetrekking tussen schuldenaar (importeur, producent) en schuldeiser (SAWP) ontstaat onafhankelijk van de wil van partijen op het moment van overdracht door de producent (importeur) aan de gebruiker (uiteindelijke verwerker) van de eigendom van de inrichting of drager die kan dienen voor het kopiëren voor privégebruik. Er is geen overeenkomst tussen de SAWP en de personen die gehouden zijn de vergoedingen af te dragen. De aansprakelijkheid van de SAWP is een aansprakelijkheid voor de behoorlijke inning, verdeling en uitkering van de vergoedingen. Over de verdeelsleutel voor de vergoeding beslist daarentegen de collectieve beheersorganisatie.
- 3 In het licht van dit feitencomplex heeft de SAWP zich tot de Minister Finansów gewend met een verzoek om een individuele interpretatie van het belastingrecht over de vraag of de vergoeding ter zake van inrichtingen en blanco dragers voor het vastleggen van werken voor privégebruik die krachtens artikel 20 van de auteurswet worden afgedragen door producenten en importeurs, aan de omzetbelasting onderworpen zijn.
- 4 De SAWP meende dat zij geen diensten in de zin van de bepalingen van de btw-wet verricht aan producenten (importeurs) van blanco dragers. Dientengevolge vormen de geïnde vergoedingen geen belastbare handelingen in de zin van deze bepalingen en zijn zij niet onderworpen aan de omzetbelasting.
- 5 In de individuele interpretatie achtte de Minister Finansów het standpunt van de SAWP onjuist. Hij gaf aan dat de onderzochte vergoedingen een beloning vormen voor de diensten van auteursrechthebbenden, zodat artikel 8, lid 2a, van de btw-wet toepassing vindt, en de maatstaf van vergoeding krachtens artikel 30, lid 3, van die wet wordt gevormd door het gehele bedrag van de geïncasseerde vergoedingen verminderd met de verschuldigde belasting.
- 6 In haar beroep bij de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie verzocht de SAWP om nietigverklaring van de individuele interpretatie. Deze rechter verklaarde het beroep gegrond.
- 7 Volgens de rechter houden deze vergoedingen geen verband met de bescherming van de rechten van auteurs, die een verplichting tot betaling van een beloning voor het gebruik van deze rechten op bepaalde exploitatiegebieden meebrengt. De

wetgever heeft het vergoedingstelsel juist daarom opgezet omdat een auteur (uitvoerend kunstenaar) in een bepaalde situatie (privégebruik) geen recht heeft op een beloning, hoewel andere personen gebruikmaken van hem toebehorende rechten. Bovendien heeft de rechter er de aandacht op gevestigd dat producenten en importeurs door de afdracht van de vergoeding geen recht op gebruikmaking van werken verwerven, waaruit de verwervers een potentieel nut kunnen putten. Evenmin verwerven zij rechten verbonden met de exploitatie van andere werken (uitvoeringen).

- 8 De SAWP verricht geen diensten aan het verbonden rechtssubject. Zij incasseert enkel de vergoeding, maar verleent noch in eigen naam, noch in naam van andere personen licenties voor het gebruik van auteursrechten als tegenprestatie voor de afdracht van deze vergoeding. De vergoeding is dus ook geen beloning voor handelingen die door de SAWP worden verricht. De verbintenis tot afdracht van de vergoeding is volkomen eenzijdig.
- 9 De Minister Finansów heeft bij de verwijzende rechter beroep in cassatie ingesteld tegen het vonnis van de Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie. De SAWP heeft geconcludeerd tot verwerping van het beroep in cassatie.
- 10 De verwijzende rechter heeft vastgesteld dat bij het onderzoek van het beroep in cassatie een rechtsvraag is gerezen die ernstige twijfels wekte, zodat het nodig was prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie te stellen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

Eerste prejudiciële vraag

- 11 De grondslag voor de invoering van de reprografievergoeding door de lidstaten van de Europese Unie wordt gevormd door de bepalingen van richtlijn 2001/29.
- 12 Volgens artikel 2 van de richtlijn voorzien de lidstaten ten behoeve van a) auteurs, met betrekking tot hun werken; b) uitvoerend kunstenaars, met betrekking tot de vastleggingen van hun uitvoeringen; c) producenten van fonogrammen, met betrekking tot hun fonogrammen; d) producenten van de eerste vastleggingen van films, met betrekking tot het origineel en de kopieën van hun films, en e) omroeporganisaties, met betrekking tot de vastleggingen van hun uitzendingen, ongeacht of deze uitzendingen via de ether of per draad plaatsvinden, uitzendingen per kabel of satelliet daaronder begrepen, in het uitsluitende recht, de directe of indirecte, tijdelijke of duurzame, volledige of gedeeltelijke reproductie van hun werk, met welke middelen en in welke vorm ook, toe te staan of te verbieden.
- 13 Tegelijkertijd kunnen de lidstaten krachtens artikel 5, lid 2, onder b), van de richtlijn beperkingen en restricties op het in artikel 2 bedoelde reproductierecht stellen ten aanzien van de reproductie, op welke drager dan ook, door een

natuurlijke persoon voor privégebruik gemaakt, en zonder enig direct of indirect commercieel oogmerk, mits de rechthebbenden een billijke compensatie ontvangen waarbij rekening wordt gehouden met het al dan niet toepassen van de in artikel 6 bedoelde technische voorzieningen op het betrokken werk of het betrokken materiaal.

- 14 Het Hof van Justitie heeft zich al herhaaldelijk uitgesproken over het begrip „billijke compensatie” in de bovengenoemde bepaling. Het heeft onder meer geoordeeld dat het de lidstaten vrijstaat om met het oog op de financiering van de billijke compensatie een vergoeding in te voeren die niet door de betrokken particulieren dient te worden betaald, maar door de personen die over installaties, apparaten en dragers voor digitale reproductie beschikken en deze installaties, apparaten en dragers daartoe juridisch of feitelijk ter beschikking stellen van particulieren of aan hen reproductiediensten verlenen (zie arresten van 21 oktober 2010, C-467/08, punten 45 en 46; van 16 juni 2011, C-462/09, punten 26 en 27; van 27 juni 2013, C-457/11–C-460/11, punten 75 en 76, en van 11 juli 2013, C-521/11, punten 23 en 24).
- 15 De Poolse wetgever heeft de bepalingen van richtlijn 2001/29 omgezet bij de Ustawa o prawie autorskim (auteurswet). Hij heeft de in artikel 20, lid 1, van deze wet genoemde personen verplicht de betrokken vergoedingen af te dragen aan bepaalde collectieve beheersorganisaties. Dezelfde verplichting is bij artikel 20¹, lid 1, van de auteurswet opgelegd aan de bezitters van reprografische inrichtingen die een economische activiteit op het gebied van het reproduceren van werken voor privégebruik van derden uitoefenen.
- 16 Een verbintenis tot het afdragen van de vergoeding aan een collectieve beheersorganisatie voor auteurs- en naburige rechten is een privaatrechtelijke verbintenis van bijzondere soort. Zij volgt rechtstreeks uit de wet en ontstaat als een in de wet beschreven feitelijke situatie zich voordoet, namelijk de overdracht van de eigendom (verkoop) van een van de in de wettelijke bepalingen genoemde inrichtingen door een producent of importeur. De verplichte bemiddeling van de collectieve beheersorganisatie berust op het model van de wettelijke trust, want de legitimatie van de collectieve beheersorganisatie voor het innen van de vergoeding volgt rechtstreeks uit de wet en uit de aanduiding van deze organisatie in de verordening als bevoegd tot de incasso.
- 17 In artikel 24, lid 1, van richtlijn 2006/112 wordt het begrip dienst omschreven en in artikel 25, lid 1, wordt die omschrijving uitgewerkt. De nationale wetgever heeft de bovenstaande regeling omgezet bij artikel 8, lid 1, onder 1), van de btw-wet.
- 18 Voorwaarde voor de kwalificatie van een voorval als dienst is een „prestatie”. Onder dat begrip moet worden verstaan, elke handeling ten gunste van een andere persoon, hetzij een doen hetzij een nalaten. Bovendien is een prestatie enkel een dienst als er een rechtstreekse consument is, een afnemer van de prestatie die er

(tenminste potentieel) voordeel uit trekt. Een handeling is enkel belastbaar wanneer zij wordt uitgevoerd in het kader van een verbintenisscheppende overeenkomst en een van de partijen bij de transactie kan worden beschouwd als een onmiddellijke begunstigde van de handeling, waarbij er een rechtstreekse en duidelijke band tussen de ontvangen betaling en de tegenprestatie voor de betalende moet zijn. Onder dat begrip vallen dus ook diensten verricht in eigen naam, maar voor rekening van een derde en diensten verricht in naam en voor rekening van een derde.

- 19 In de onderhavige zaak volgt de verbintenis uit de bepalingen van de auteurswet. De heffing van een aanvullende vergoeding in de vorm van een toeslag op de prijs van inrichtingen en dragers zorgt ervoor dat deze vergoedingen in feite door de verwervers ervan worden gedragen. Zij drukken dus in werkelijkheid niet op de producenten of importeurs, maar op de personen die voordeel trekken van het kopiëren voor eigen gebruik. De vergoedingen vormen niet alleen een compensatie voor de auteurs, uitvoerend kunstenaars of uitgevers, maar zijn ook het resultaat van de schepping door de overheid van een mechanisme dat het evenwicht in stand moet houden tussen de economische en maatschappelijke belangen van verschillende maatschappelijke groeperingen wier beroepswerkzaamheid verband houdt met nieuwe technieken voor reproductie of reprografie, en ook van groeperingen wier scheppende beroepswerkzaamheid (in ruime zin) rechtstreeks geraakt wordt door de ontwikkeling van verschillende technieken op het gebied van de reprografie, reproductie of vastlegging van werken.
- 20 Uit overweging 35 van de considerans van richtlijn 2001/29 volgt dat „[r]echthebbenden [...], in bepaalde uitzonderlijke gevallen, een billijke compensatie [dienen] te ontvangen om hen naar behoren te compenseren voor het gebruik van hun beschermde werken of ander beschermd materiaal. [...] In bepaalde situaties waar de schade voor de rechthebbende minimaal zou zijn, is het mogelijk dat geen betalingsverplichting ontstaat.”
- 21 In die situatie rijst de vraag of het voor de inning en doorgifte van de verschuldigde vergoedingen aan de auteursrechthebbenden gebruikte stelsel, dat wil zeggen door middel van collectieve beheersorganisaties, in de weg staat aan de aanname dat de door deze organisaties geïnde vergoedingen in werkelijkheid een beloning zijn voor verrichte diensten en daarmee onderworpen zijn aan de omzetbelasting.

Tweede prejudiciële vraag

- 22 Ingeval de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet worden overwogen of collectieve beheersorganisaties die de onderzochte vergoeding innen, handelen als belastingplichtige in de zin van artikel 28 van richtlijn 2006/112. De tegenhanger van deze bepaling in de nationale rechtsorde is het identiek verwoorde artikel 8, lid 2a, van de btw-wet.

- 23 De aangehaalde bepalingen vormen de juridische fictie voor de toepassing van de btw dat een belastingplichtige die handelt in eigen naam maar voor rekening van een derde en de diensten niet zelf verricht, maar in eigen naam aan de afnemer levert, deze dienst [eerst zelf] heeft afgenomen en vervolgens heeft verricht.
- 24 In het arrest van 14 juli 2011, Henfling e.a., C-464/10, heeft het Hof van Justitie de voorganger van artikel 28 van richtlijn 2006/112 uitgelegd, namelijk artikel 6, lid 4, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1). Het Hof heeft vastgesteld dat deze bepaling een juridische fictie creëert waarbij achtereenvolgens twee identieke diensten worden verricht. Volgens deze fictie wordt de marktdeelnemer die bij de dienstverrichting als tussenpersoon handelt en de commissionair is, geacht in eerste instantie de betrokken diensten van de marktdeelnemer voor wiens rekening hij handelt en die de opdrachtgever is, te hebben ontvangen en in tweede instantie deze diensten zelf aan de klant te verstrekken. Bijgevolg wordt in de rechtsverhouding tussen de opdrachtgever en de commissionair hun respectieve rol van dienstverrichter en uitbetaler fictief omgekeerd voor de toepassing van de btw (punt 35).
- 25 De verwijzende rechter vraagt zich in die context af of kan worden gesteld dat collectieve beheersorganisaties van de auteursrechthebbenden het recht verwerven om werken voor het toegestane privégebruik te reproduceren en vervolgens een dienst verrichten die erin bestaat dit recht over te dragen aan de producenten en importeurs van wie de vergoeding wordt geheven.
- 26 De collectieve beheersorganisaties verrichten hun taken op het vlak van de door auteurs aan hen toevertrouwde rechten door uit dien hoofde van de producenten en importeurs van inrichtingen en blanco dragers de aan de auteurs verschuldigde vergoedingen te innen. Na aftrek van de kosten voor de incassering ervan verdelen deze organisaties de geïnde vergoedingen onder de auteursrechthebbenden. Het beheer en de bescherming van de rechten – activiteiten van de collectieve beheersorganisaties ten gunste van de auteurs – komen tot uiting in de inning en verdeling van de door de producenten en importeurs verschuldigde bedragen. vergoeding ter zake van inrichtingen voor de reproductie van werken en ter zake van blanco dragers is een van de vele vergoedingen die door deze organisaties worden geïnd.
- 27 Als wordt aangenomen dat collectieve beheersorganisaties handelen als belastingplichtigen in de zin van artikel 28 van richtlijn 2006/112, rijst een volgende vraag over de daarmee verbonden verantwoordingsverplichtingen. Uit artikel 220, lid 1, van richtlijn 2006/112 volgt dat iedere belastingplichtige ervoor zorgt dat door hemzelf, door de afnemer of, in zijn naam en voor zijn rekening, door een derde een factuur wordt uitgereikt voor onder meer de goederenleveringen of de diensten die hij heeft verricht voor een andere

belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon. In de zin van deze bepaling is ook de in artikel 28 van richtlijn 2006/112 genoemde belastingplichtige gehouden een factuur uit te reiken voor een belastbare handeling.

- 28 De verwijzende rechter vraagt zich daarom af of collectieve beheersorganisaties gehouden zijn aan de producenten en importeurs van bandrecorders en vergelijkbare inrichtingen en blanco dragers een factuur uit te reiken waarop de over de vergoeding verschuldigde btw is aangegeven, en of auteurs, uitvoerend kunstenaars en andere rechthebbenden de ontvangst van de vergoeding op het moment van de distributie ervan dienen te verantwoorden door een btw-factuur uit te reiken aan de collectieve beheersorganisatie die de vergoeding in een eerder stadium had geïnd.
- 29 Het feit dat het begrip billijke compensatie in artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2001/29 herhaaldelijk aan bod is gekomen in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, getuigt van de twijfels over de uitlegging die rijzen bij de toepassing van deze regeling. Het Hof van Justitie heeft zich echter nog niet gebogen over de vraag hoe de vergoedingen die in deze zaak aan de orde zijn, voor de btw moeten worden behandeld.